

[Peder Jakobsen.]

stand en rummeter brænde tildelt. Det vil altså sige, at vi i det store og hele skal dække vort brændselsbehov for et år ved tørv, og nu skal jeg ærligt indrømme, at tørv er bedre end ingenting, men dermed er det hele næsten sagt. Det er dårligt brændsel, og det er dyrt brændsel, og derfor rejser spørgsmålet sig ude i landbefolkningen i denne tid — og vel særligt efter den sidste handelsaftale, vi har fået med England, hvorved man jo dog har fået en endog stærkt forøget tildeling af både kul og koks —, om denne del af befolkningen ikke kan få en tildeling af udenlandsk brændsel til at supplere tørvebeholdningerne. For skal man have nogenlunde ordentlige tørv, skal man dække et helt års forbrug ved indkøb om sommeren, og det skal der plads til, og det skal der penge til. Og vel ved jeg, at de, der driver landbrug, sådan set ikke er værst stillet, for de kan i mange tilfælde skaffe både plads og penge til det, men der er en masse små arbejdere, som har tilknytning til landbruget, der hverken kan skaffe plads eller penge til et helt års forbrug; de må i løbet af vintermånederne supplere de beholdninger op, de har, og de får endnu dårligere og endnu dyrere brændsel, end hvis de magtede at købe til et helt års forbrug på en gang.

Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede handelsminister, om der ikke var mulighed for, at man ude i landkommunerne i den kommende sæson i alt fald kunne få dækket forbruget i de to værste vinter måneder ved en tildeling af udenlandsk brændsel.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg er helt klar over den alvor, der præger brændselssituationen på landet, og over de vanskeligheder, som specielt og med særlig kraft gør sig gældende for folk på landet i dårlige økonomiske kår. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at man ikke må overvurdere vor evne til at forsyne befolkningen med udenlandsk brændsel i denne vinter. De koksmærker, der i øjeblikket er sat i kraft, mere end sluger alt, hvad der i øjeblikket findes på lager, det vil altså sige, at hvis der skal opstå en mulighed for yderligere tildelinger, dels til dem, der i forvejen får, og dels til dem, som der ved dette spørgsmål ganske særligt tages sigte på, nemlig

folk på landet, der ellers i en årrække ikke har fået udenlandsk brændsel, må afgørelsen af dette spørgsmål afhænge af, hvorledes vore tilførsler bliver fremover. Her er det rigtigt, at vi gennem Englandsaftalen har opnået bedre kokstilførsler end tidligere fra dette land siden krigens udbrud; vi får 500 000 t i perioden fra 1. oktober dette år til 1. oktober næste år. Vi har imidlertid ikke kunnet få noget klart udtryk for, at dette kvantum vil blive fordelt jævnt over året, og har altså ikke fuld sikkerhed for, hvor stor en del af disse koks vi kan regne med i denne fyringssæson og hvor stor en del i næste fyringssæson; det er et problem, vi søger at få klaret med englænderne.

Det marked, vi dernæst først og fremmest må have blikket vendt imod vedrørende kokstilførsler, er Polen, og her er netop i dette øjeblik forhandlinger i gang i Warszawa. Der foreligger endnu ingen meddelelse om forløbet af disse forhandlinger, således at det i øjeblikket er os umuligt at have noget sikkert overblik — eller rettere sagt, vi har slet ikke noget overblik — over, hvad der vil komme fra Polen.

Det tredje sted, vi får koks fra, er Ruhr-området. Her gør sig også usikkerhed gældende, idet tildelingerne gives for et kvartal ad gangen. Tildelingerne bliver bestemt i den internationale kommission i Genève, og vi har fået at vide, hvor meget vi får i oktober kvartal, jeg tror, det er omtrent 90 000 t, men vi har endnu ikke fået meddelelse om, hvor meget vi får i januar kvartal, og denne meddelelse må vi afvente sammen med resultatet af Polensforhandlingerne og sammen med en meddelelse om, hvordan leverancerne fra England bliver fordelt over fyringssæsonen. Når disse meddelelser foreligger, har vi oversigt over og kan træffe bestemmelse om, i hvilken grad det vil blive muligt at stille yderligere koksmærker til rådighed, hvor meget koks der er til rådighed, og hvor mange der kan få. Hvis alle husstande her i landet f. eks. skulle have 5 hl ekstra, ville det betyde 350 000 t koks, altså et meget betydeligt kvantum.

Jeg tror, at denne redegørelse nogenlunde dækker kokssituationen, såvidt det er muligt at sige noget om den i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet og spørgetiden var dermed til ende.